

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **J. Š.**, zastoupený JUDr. Stanislavem Zenáhlíkem, advokátem se sídlem Mostní 5552, Zlín, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2020, č. j. X, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 8. 2021, č. j. 33 Ad 12/2020 - 47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátu JUDr. Stanislavu Zenáhlíkovi se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů v celkové výši 2 600 Kč. Tato částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení žalobce nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 5. 2020. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalované vydané v prvním stupni ze dne 6. 4. 2020, jímž došlo ke snížení invalidního důchodu žalobce pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a úpravě výše důchodu na částku 7 223 Kč měsíčně.

[2] Při posouzení věci vycházel krajský soud především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, pracoviště Brno, ze dne 10. 9. 2020 (dále jen „posudek PK MPSV“), který považoval za úplný v jeho skutkových zjištěních a přesvědčivý v jeho posudkových závěrech. Na základě uvedeného posudku měl za prokázané, že zdravotní

stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý a jeho hlavní příčinou je X. Toto postižení bylo hodnoceno podle kapitoly XIII., oddílu E, položky 3c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. a pokles pracovní schopnosti byl určen 40%. Za důvod snížení stupně invalidity bylo označeno posudkové nadhodnocení míry zdravotního postižení při uznání invalidity posudkovým lékařem OSSZ Uherské Hradiště v roce 2016. Návrhu žalobce na doplnění dokazování znaleckým posudkem krajský soud nevyhověl, neboť skutkový stav považoval dosavadním dokazováním za dostatečně zjištěný.

[3] Kasační stížnost podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) z důvodu podřaditelného ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Konkrétně namítá, že byl napadený rozsudek vydán na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, neboť soud nesprávně vyhodnotil otázku úplnosti a přesvědčivosti podkladového posudku PK MPSV a v důsledku toho neprovedl navrhovaný důkaz znaleckým posudkem, jenž je dle jeho názoru k prokázání stavu páteře nezbytný. V souhrnu tak má za to, že byl nedostatečně zjištěn jeho zdravotní stav a za nesprávný považuje i závěr o dřívějším posudkovém nadhodnocení jeho zdravotních potíží. Hodnocení svého zdravotního stavu obsažené v citovaném posudku PK MPSV navíc považuje za rozporné. Závěrem proto navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Dříve, než mohl Nejvyšší správní soud přistoupit k meritornímu vypořádání uplatněných námitek, musel posoudit otázku přijatelnosti kasační stížnosti.

[5] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost.

[6] Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, *přesahem vlastních zájmů stěžovatele je jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je – kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce – pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů.*

Toto usnesení je použitelné i za současného znění citovaného ustanovení zákona.

[7] V projednávané věci stěžovatel neuvedl žádný důvod přijatelnosti své kasační stížnosti a takový důvod nenalezl ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. V řízení před krajským soudem se nevyskytla žádná právní otázka, k níž by musel Nejvyšší správní soud zaujmout stanovisko v zájmu sjednocování judikatury, rovněž tak nelze dovodit, že by krajský soud hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva, případně že nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu. Stěžovatel v kasační stížnosti v podstatě jen zopakoval námitky, které uplatnil proti posudku PK MPSV již ve svém vyjádření k důkazům při jednání krajského soudu, aniž by konkrétněji zareagoval

pokračování

na důvody, pro které soud považoval skutkový stav za dostatečně zjištěný. Stěžovatelovy námitky přitom krajský soud v napadeném rozsudku řádně vypořádal.

[8] Nejvyšší správní soud tak uzavírá, že podmínky přijatelnosti kasační stížnosti nejsou splněny, kasační stížnost proto podle výše citovaného ustanovení § 104a odst. 1 s. ř. s. pro nepřijatelnost odmítl.

[9] Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 2 a 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[10] Ustanovený zástupce stěžovatele advokát JUDr. Stanislav Zenáhlík učinil ve věci dva hlavní úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., za což mu náleží odměna vypočtená podle § 7 a § 9 odst. 2 cit. vyhl. v úhrnné výši 2 000 Kč a náhrada hotových výdajů podle § 13 odst. 4 cit. vyhl. v úhrnné výši 600 Kč, celkem tedy 2 600 Kč. Uvedená částka bude jmenovanému vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení. Náklady zastoupení stěžovatele nese podle § 60 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. stát.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 23. února 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu